

การให้ความหมาย ที่มาของความหมายและแนวทางในการเป็นอาสาสมัครกู้ภัย มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

Definitions, backgrounds and ways of becoming the rescue volunteer with
Suk Sala Nukhro Foundation, Nakhon Pathom.

กนกวรรณ นิมิตต์ศิริ*

ญาณิศา เฟื่อนพะ*

ธนยศ ดอกดวง*

พิทักษ์ ศิริวงศ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการให้ความหมาย ที่มาของความหมายและแนวทางในการเป็นอาสาสมัครกู้ภัย ของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีหาปรากฏการณ์วิทยา จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วารสาร บทความ และเอกสารทางวิชาการต่างๆ และการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แนวคำถามในการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาการเป็นอาสาสมัครกู้ภัยต่อไป

ผลการการศึกษาพบว่า มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ ให้ความหมายของอาสาสมัครกู้ภัย คือ ผู้ที่มีความเสียสละ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเสมือนเป็นญาติของตน เป็นผู้ซึ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ และให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกด้วยความเสมอภาค โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ถือได้ว่าอาสาสมัครกู้ภัยเป็นกำลังสำคัญของสังคมในปัจจุบัน ที่มาของความหมายอาสาสมัครกู้ภัยนั้น ถิ่นออกมาจากการกระทำของบุคคลผู้ซึ่งมีจิตใจแห่งการให้แก่สังคมโดยให้ความช่วยเหลือด้วยความจริงใจโดยแท้จริง และแนวทางในการเป็นอาสาสมัครกู้ภัยนั้นเริ่มจากการมีจิตใจที่ดียากช่วยเหลือสังคม มีแนวคิดที่ดีไปในทางเดียวกันกับทีมอาสาสมัครและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

Abstract

This qualitative research aims to study definitions, backgrounds, and ways of becoming the rescue volunteer in Suk Sala Nukhro Foundation, Nakhon Pathom. The data were collected from in-depth interviews of administrators and rescue volunteers of the foundation and analyzed based on descriptive analysis and content analysis of journal articles and related academic documents.

* นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร wan_194@hotmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

phitak@ms.su.ac.th

The findings demonstrated that, according to Suk Sala Nukhro Foundation, the rescue volunteer was defined as the individual who devotes him/herself to others with kinship, has eagerness to develop own skills and knowledge, and offers services to humans without considerations of payment. The volunteers are today acknowledged as the strongest support in Thai society. Such a term originates in the charitable work performed by those who devote themselves to communities upon sincere efforts. And the ways of becoming the rescue volunteer begin by having a good mind to willingly assist in social services, holding the same concepts with other members, and effectively perform own responsibilities.

บทนำ

อุบัติเหตุนับเป็นหนึ่งในภัยพิบัติต่างๆ ที่กล่าวมา นับว่าเป็นปัญหาสำคัญของสาธารณสุขที่ทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ พิการ สูญเสียทรัพย์สิน ชีวิตก่อนวัยอันควร ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ กำลังคนในการพัฒนาประเทศชาติ จากสถิติการตายจากอุบัติเหตุของประชากรไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งระบบการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ เรียกว่า ระบบการแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งระบบการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บก่อนถึงโรงพยาบาล ระบบการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บในโรงพยาบาล และการเป็นโรงพยาบาลในเครือข่าย โดยที่ระบบการช่วยเหลือก่อนถึงโรงพยาบาล ยังพบปัญหาในการดำเนินการและการปฏิบัติงาน เนื่องจากโรงพยาบาลที่ให้บริการอุบัติเหตุฉุกเฉินขึ้นอยู่กับหลายสังกัด รวมถึงปัญหาการขาดแคลนแพทย์ พยาบาล พนักงานกู้ชีพ ที่มีความเชี่ยวชาญ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติเป็นอาสาสมัครกู้ภัยที่มาช่วยในช่วงเวลาที่ตนว่างจากงานประจำ ถึงแม้ว่าอาสาสมัครมีเครื่องมือสื่อสาร และยานพาหนะ ออกทำหน้าที่กู้ภัยช่วยเหลือผู้ประสบภัย แต่อาสาสมัครยังขาดการอบรมอย่างต่อเนื่องในเรื่องของการดูแลและการป้องกันภัย แม้ว่าโรงพยาบาลหรือนักวิชาการ จะพยายามจัดการอบรมฝึกซ้อมให้ เนื่องจากอาสาสมัครมีความจำกัดเรื่องเวลาที่ต้องประกอบอาชีพ จึงไม่สามารถเข้าร่วมอบรม ทำให้การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บยังขาดประสิทธิภาพ (คมนา วัชรานินทร์, 2546:1-4)

การช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บนั้นมีความสำคัญมาก เพราะในความสำเร็จหรือในความผิดพลาดจากการตัดสินใจในการกระทำนั้นหมายถึง "ชีวิต" ดังนั้นความรู้ ความเข้าใจบวกกับความสามารถและความกล้าที่จะช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในยามคับขันจึงมีความสำคัญมาก ทั้งนี้อาสาสมัครกู้ภัยจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางการแพทย์ไม่มากนักน้อย เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนทางด้านการกู้ภัยนั้นไม่ว่ารู้วิธีแล้วจะทำได้ทันที ทุกอย่างต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ ดังนั้นอาสาสมัครกู้ภัยที่สนใจในการกู้ภัยจึงจำเป็นที่จะต้องขวนขวายหาความรู้จากที่ ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง อาสาสมัครกู้ภัยต้องเตรียมพร้อมรับมือกับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ คือเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้นอาสาสมัครกู้ภัยจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ แต่อย่างไรก็ตามทั้งการช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บและการกู้ภัยก็จำเป็นที่จะต้องมีความรู้เฉพาะทางร่วมช่วยเหลือด้วยเช่นกันเพื่อความไม่ประมาทและกันการผิดพลาด อาสาสมัครกู้ภัยคือผู้ที่มีความเสียสละ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเสมือนเป็นญาติของตน เป็นผู้ซึ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ และให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกด้วยความเสมอภาค โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ จึงถือได้ว่าอาสาสมัครกู้ภัยเป็นกำลังสำคัญของสังคมในปัจจุบันไปเสียแล้ว (วิทยา ขาดิษฐ์ชาชัย, 2545)

มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐมเป็นมูลนิธิที่คอยให้ความช่วยเหลือสังคม ในรูปแบบการปฐมนิเทศน์ให้แก่ผู้ประสบอุบัติเหตุ ดำเนินงานเกี่ยวกับศพไร้ญาติ โดยการออกปฏิบัติของงานหน่วยเคลื่อนที่เร็วที่รีบไปถึงรถกู้ภัยไปให้ถึงที่เกิดเหตุโดยเร็วที่สุด ด้วยการทำงานแข่งกับนาฬิกาชีวิตของผู้บาดเจ็บโดยไม่สนใจว่าคนเจ็บเหล่านั้นจะเป็นใคร ยากดี มีเงินอย่างไร ขอเพียงให้ไปทันช่วยเหลือชีวิตและนำส่งโรงพยาบาลเท่านั้น ไม่เพียงเท่านั้น มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ยังได้พัฒนาคุณภาพชีวิตอีกในหลาย ๆ ทาง รวมถึงการฟื้นฟูหลังเกิดภัยพิบัติ (พรชัย รัตนภากร,2556)

กว่า 100 ปี นับตั้งแต่มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐมก่อตั้งขึ้นและทำงานอย่างต่อเนื่อง มีผู้คนในสังคมที่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วนับหลายล้านคน ปัจจุบันมีอาสาสมัครผู้ช่วยหลักพัน จึงเป็นภาพสะท้อนของการให้ที่นอกจากจะมีความต้องการที่จะช่วยเหลือแล้ว การเอาใจใส่ การทำงานอย่างจริงจังและมีกระบวนการทำงานในโครงสร้างอย่างชัดเจน จะนำไปสู่การช่วยเหลืออย่างเป็นรูปธรรม เหล่านี้จึงเป็นการช่วยบรรเทาทุกข์ร้อนและแก้ปัญหาสังคมนั้นๆ ได้อย่างยั่งยืนและลุล่วง (พรชัย รัตนภากร,2556)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสำคัญ ที่มา และการปฏิบัติหน้าที่ของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม เพื่อที่จะได้ทราบถึงความสำคัญของอาสาสมัคร ที่มาของความสำคัญการเป็นอาสาสมัคร และการปฏิบัติหน้าที่ที่ดีของการเป็นอาสาสมัคร เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ และกระบวนการอาสาสมัครให้พัฒนาดียิ่งขึ้นเรื่อยไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาค้นคว้าการให้ความหมาย ที่มาของความหมายและแนวทางในการเป็นอาสาสมัครผู้ช่วยมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงการให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางในการเป็นอาสาสมัครผู้ช่วย เพื่อนำไปกำหนดแนวทางให้กับมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม ในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษาสำหรับผู้สนใจทั่วไป ในเรื่องของการให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางในการเป็นอาสาสมัครผู้ช่วย และผู้ที่สนใจอยากสมัครเป็นอาสาสมัครสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ก่อเกิดคุณประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและสังคมต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา คือ การให้ความหมาย ที่มาของความหมาย และแนวทางในการเป็นอาสาสมัครผู้ช่วย

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลหลัก เจ้าหน้าที่อาสาสมัครของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

4. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ตั้งแต่เดือนกันยายน – ตุลาคม 2556

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. **อาสาสมัครกู้ภัย** คือ คำที่ใช้เรียกกลุ่มคนผู้มีความเสียสละทั้งทางกายและทางใจ เพื่ออุทิศให้แก่สังคมและเพื่อนร่วมโลก โดยไม่คำนึงถึงชนชั้น วรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา และเป็นผู้ซึ่งยอมเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ อาสาสมัครกู้ภัยมีหลายประเภท มาจากหลายสายงานกระจายอยู่ทั่วทุกสารทิศ ไม่ว่าจะเป็นอาสาสมัครกู้ภัยของมูลนิธิต่างๆ รวมถึงหน่วยงานทางราชการ แต่ทุกคนมีจุดประสงค์เดียวกัน คือต้องการช่วยเหลือผู้ซึ่งกำลังประสบกับปัญหาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ให้พ้นจากวิกฤตินั้นๆ ไปได้ด้วยดี (เกศินี สราญฤทธิ์ชัย, 2546:20)

2. **การช่วยเหลือผู้บาดเจ็บของอาสาสมัครกู้ภัย** ผู้บาดเจ็บ หมายถึง ผู้ที่มีอาการรุนแรงต้องได้รับการรักษาอย่างรวดเร็วมิเช่นนั้นจะมีภาวะแทรกซ้อนที่ตามมาจนเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ อาสาสมัครต้องดำเนินการ 3 ประการตามลำดับ คือ 1) การประเมินสภาพผู้บาดเจ็บ 2) การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ 3) การเคลื่อนย้ายและนำส่งผู้บาดเจ็บซึ่งแต่ละลำดับมีรายละเอียดขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 **การประเมินสภาพผู้บาดเจ็บด้านการตรวจร่างกาย** คือ นับเป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ปฐมพยาบาลควรมีความรู้เกี่ยวกับร่างกายของคนปกติ และวิธีการตรวจร่างกายเพื่อค้นหาสิ่งผิดปกติ เพราะว่าอาการของผู้บาดเจ็บที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในระยะแรกนั้น อาจมิใช่เป็นอาการที่รุนแรงหรือเป็นอาการของสาเหตุการตายเสมอไป เป็นเพียงปัญหาที่ผู้ปฐมพยาบาลจะต้องแก้ไขทันที ดังนั้นจึงเป็นการจำเป็นมากที่ผู้ปฐมพยาบาลจะต้องตรวจร่างกายผู้บาดเจ็บอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อค้นหาตำแหน่งที่ได้รับบาดเจ็บ โดยเริ่มตรวจตั้งแต่ศีรษะลงไปถึงปลายเท้า การตรวจร่างกายจะประกอบด้วยการสังเกต การคลำและการพูดคุยดังมีขั้นตอนต่อไปนี้ ขั้นแรกจะต้องตรวจการหายใจและชีพจร ถ้าผู้บาดเจ็บไม่หายใจ ผู้ปฐมพยาบาลจะต้องช่วยเหลือให้ผู้ป่วยกลับมาหายใจอีก โดยเปิดทางเดินลมหายใจให้ เช่น จับผู้ป่วยนอนหงายแล้วใช้หมอนหนุนใต้ไหล่ หรือผายปอดให้และถ้าพบว่ามีการหวั่นไหวหยุดทำงาน ผู้ปฐมพยาบาลต้องกระตุ้นหัวใจและผายปอดให้ พร้อมทั้งตรวจเพื่อดูว่าบริเวณใดมีการตกลือดรุนแรงหรือไม่ ถ้าพบว่ามีอาการตกลือดที่รุนแรง ต้องห้ามเลือดให้ ถ้ามีการตกลือดภายในและผู้ป่วยมีอาการช็อค ต้องรีบปฐมพยาบาลอาการช็อคพร้อมรีบนำส่งโรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด เพื่อรับการรักษาโดยการผ่าตัดลงไปห้ามเลือด หรือถ่ายเลือดแทนให้ ถ้าผู้บาดเจ็บหายใจได้ ชีพจรเต้นตามปกติ ประกอบกับการไม่มีการตกลือดที่รุนแรง ผู้ปฐมพยาบาลควรเริ่มขั้นตอนต่อไป ขั้นสองตรวจศีรษะเพื่อดูว่า มีรอยฉีกขาดฟกช้ำหรือไม่ ตรวจดูกะโหลกศีรษะเพื่อดูว่า มีรอยยุบ รอยแตกหรือไม่ มีน้ำเลือดไหล ช่อกะโหลก ช่อกะโหลกปากหรือไม่ ตรวจบริเวณคอโดยใช้มือคลำที่คอด้านหลัง เพื่อดูว่ามีก้อนหรือปุ่มกระดูกสันหลังนูนขึ้นมาหรือไม่ ตรวจกระดูกไหปลาร้า แขนทั้งสองข้าง กระดูกเชิงกราน และตรวจขาทั้งสองข้างเพื่อดูว่า มีกระดูกหักหรือข้อเคลื่อนหรือไม่ ขั้นสุดท้าย ตรวจผนังหน้าท้องผู้บาดเจ็บเพื่อสังเกตว่า กล้ามเนื้อหน้าท้องมีการเกร็งตัวหรือไม่ กดเจ็บหรือไม่โดยการใช้นิ้วกดเบาๆ จากนั้นให้ตรวจร่างกายว่ามีอาการช้ำบริเวณใดบ้าง และสามารถยับยั้งแขนและขาข้างใดได้บ้าง ในบางครั้งขณะทำการตรวจอาจมีความจำเป็นต้องเปลื้องผ้าผู้บาดเจ็บ กรณีเช่นนี้ต้องระมัดระวังผู้บาดเจ็บบางคนอาจมีโรคประจำตัว เช่นเบาหวาน ลมบ้าหมูโรคเลือดหรือบางคนแพ้ยา ประเภทด้านจุลชีพอย่างรุนแรง ฯลฯ ผู้บาดเจ็บอาจบอกเขียนไว้ที่บัตรประจำตัว เหยี่ยวห้อยคอ กำไลมือ เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฐมพยาบาลอย่างมาก (จรรยา แก้วสาร, 2549:20)

2.2 การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บ หมายถึงการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุต่างๆ หรือผู้ที่ป่วยกะทันหันให้พ้นจากอันตราย ก่อนที่จะนำส่งไปให้แพทย์รักษาต่อไป โดยทั่วไป การปฐมพยาบาลจะปฏิบัติ ณ จุดเกิดเหตุนอกเสียจากสถานที่นั้นๆ ให้เหมาะสมและไม่สะดวกแก่การปฐมพยาบาลแก่การให้ปฐมพยาบาล ซึ่งผู้บาดเจ็บหรือผู้ป่วยอาจได้รับอุบัติเหตุซ้ำอีก จึงต้องมีการเคลื่อนย้ายไปให้ถูกวิธีไปในที่ ๆ ปลอดภัย ซึ่งขั้นตอนของการปฐมพยาบาลมีดังต่อไปนี้ ลำดับแรก ต้องให้การปฐมพยาบาลผู้บาดเจ็บกรณีที่ทางเดินลมหายใจอุดตัน หายใจลำบาก หรือหยุดหายใจ ดังนั้นผู้ที่ช่วยเหลือผู้บาดเจ็บจะต้องพร้อมที่จะช่วยเหลือได้ทันที ลำดับที่สอง การให้การปฐมพยาบาลแผลไหม้ทุกชนิด กระดูกหักและการบาดเจ็บบริเวณกระดูกสันหลัง ลำดับสุดท้ายให้การปฐมพยาบาลเล็กน้อย เช่น กระดูกนิ้วหัก แผลที่มีเลือดออกซิบๆ และในลำดับสุดท้ายนี้ ถ้าพบผู้บาดเจ็บที่มีอาการสาหัสมากก็ควรตรวจให้แน่ใจว่า ตายแล้วหรือยัง (จรรยา แก้วสาร, 2549:22)

2.3 การเคลื่อนย้ายและการนำส่งผู้บาดเจ็บ ด้านการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ เป็นขั้นตอนการช่วยเหลือที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยทักษะและความชำนาญการมากกว่าการใช้กำลัง หรือแรงงาน เพราะถ้าปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมาก กล่าวคือ 1) กรณีผู้ป่วยมีการบาดเจ็บสามารถป้องกันไม่ให้อาการป่วยนั้นทรุดลงจากเดิม อาจจะพิการได้ หรือถึงแก่กรรมได้ 2) เพื่อให้อาการนั้นคงอยู่เท่าเดิมไม่เพิ่มอาการเจ็บมากขึ้น หรือเพื่อให้อาการบาดเจ็บดีขึ้น และสามารถประคับประคองผู้ป่วยให้ถึงที่หมายโดยปลอดภัย ในระดับหนึ่งโดยยึดการปฐมพยาบาลที่ถูกต้อง 3) เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการปฐมพยาบาล 4) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนของโรคในการปฏิบัติงาน (จรรยา แก้วสาร, 2549:22)

3. การวัดประสิทธิภาพการทำงานของอาสาสมัครกู้ภัย งานวิจัยส่วนมากใช้แบบสอบถามในงานวิจัย ดังเช่นที่ ปาริชาติ แสงพานิช (ปาริชาติ แสงพานิช, 2545 ; อ้างอิงจาก Stree, 1977:56) ได้เสนอแนวทางในการวัดประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลากรในองค์กรด้วยพิจารณาแนวความคิดที่สัมพันธ์ 3 ประการ คือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายขององค์กรให้ได้สูงที่สุด (Goal optimization) เป็นการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลากรในองค์กรว่า สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรได้มากน้อยเพียงใด 2) แนวความคิดเกี่ยวกับระบบ (Systems perspective) เป็นการประเมินประสิทธิภาพของบุคคลากรในองค์กรว่าสามารถทำงานอย่างมีระบบและบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้มากน้อยเพียงใด 3) เน้นความสำคัญเรื่องพฤติกรรมของคน (Human behavior) เป็นการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลากรในองค์กรจากพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรที่ผลต่อความสำเร็จของงาน หรืออีกหนึ่งนัยกล่าวได้ว่า เป็นการประเมินเป้าหมายขององค์กรว่า จะสามารถบรรลุผลได้โดยพฤติกรรมของบุคคลากรในองค์กรได้มากน้อยเพียงใด (ปาริชาติ แสงพานิช, 2545)

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิธีวิทยาที่ใช้ศึกษา คือ ปรากฏการณ์วิทยา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมเป็นข้อมูลหัตถ์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ของมูลนิธิสุศาลา นคราห์ จังหวัดนครปฐมประกอบด้วย

1.1 เอกสารรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของมูลนิธิสุศาลา นคราห์ จังหวัดนครปฐม

1.2 ข่าวนี้น่าสนใจและน่าสนใจ ที่มีการข่าวในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมของมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม

2. สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview)

2.1 ผู้บริหารมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม

2.2 อาสาสมัครผู้ดูแลมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แนวคำถามที่ได้พัฒนาจากอาจารย์ผู้มีความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และการทบทวนเอกสารแนวคิดกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม เครื่องบันทึกเสียง สมุดจดบันทึกปากกา และเครื่องมือสำคัญที่สุดคือตัวผู้วิจัย

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

สำหรับการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) (Denzin, 1970, อ้างถึงใน จตุพร จุ้ยใจงาม, 2554: 416) เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นเรื่องเดียวกัน โดยใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participate Observation) ควบคู่ไปพร้อมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก เช่น การแสดงหลักฐานของผู้ให้ข้อมูลหลักรวมถึงการซักถามผู้ใกล้ชิดของผู้ให้ข้อมูลหลัก พร้อมกันนั้นก็ต้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเอกสาร การตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยการแยกแยะเป็นหมวดหมู่ ติความ และนำเสนอในรูปแบบการบรรยายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแนวคำถามที่สัมภาษณ์เชิงลึกได้ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการเริ่มการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยได้มีคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้ถอดเทปสัมภาษณ์แบบคำต่อคำ (verbatim) โดยการนำเสนอข้อมูลการวิจัยด้วยวิธีการเขียนบรรยาย

ผลการศึกษา

1. การให้ความหมายอาสาสมัครผู้ดูแลมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม และอาสาสมัครผู้ดูแลมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม รวมทั้งการศึกษา ค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมของมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม พบว่ามีการให้ความหมายอาสาสมัครผู้ดูแลไว้ 5 ความหมาย ดังนี้

1.1 บุคคลที่เข้ามาทำงานกับมูลนิธิสุสานสาธารณะ จังหวัดนครปฐม โดยไม่ได้รับเงินเดือน ทำงานช่วยเหลือผู้ยากไร้ มรณภัยไร้ญาติ และผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เช่น อุบัติภัย อุทกภัย วาตภัย และอัคคีภัย ตลอดจนสาธารณกุศลโดยทั่วไป โดยให้ความช่วยเหลือทั่วราชอาณาจักร โดยทำงานประสานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน

1.2 อาสาสมัครผู้ดูแลเกิดจากความสมัครใจของผู้ที่ทำ ทุกคนประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับของมูลนิธิสุสานสาธารณะอย่างเคร่งครัดด้วย ไม่ใช่เป็นอาสาสมัครผู้ดูแลแล้วจะทำอะไรได้ตามอำเภอใจ ทั้งนี้เป็นระเบียบวินัยของอาสาสมัครผู้ดูแลทุกๆ คน

1.3 คำที่ใช้เรียกกลุ่มคนผู้มีความเสียสละทั้งทางกายและทางใจ เพื่ออุทิศให้แก่สังคมและเพื่อนร่วมโลก ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ โดยไม่คำนึงถึงชนชั้น วรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา และเป็นผู้ซึ่งยอมเสียสละเวลาส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนใด

1.4 อาสาสมัครกุ๊ยกัยคือผู้ที่มีความเสียสละ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเสมือนเป็นญาติของตน เป็นผู้ซึ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ และให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกด้วยความเสมอภาค โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ จึงถือได้ว่าอาสาสมัครกุ๊ยกัยเป็นกำลังสำคัญของสังคมในปัจจุบัน

1.5 อาสาสมัครกุ๊ยกัยมีหลายประเภท มาจากหลายสายงาน กระจายอยู่ทั่วทุกสารทิศ ไม่ว่าจะเป็นอาสาสมัครกุ๊ยกัยของมูลนิธิต่างๆรวมถึงหน่วยงานทางราชการ แต่ทุกคนมีจุดประสงค์เดียวกัน คือต้องการช่วยเหลือผู้ซึ่งกำลังประสบกับปัญหาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ให้พ้นจากวิกฤตินั้นๆไปได้ด้วยดี

จากการสัมภาษณ์ ทำให้เห็นได้ว่าทำให้เห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเหล่านี้ เป็นไปตามแนวคิดของ Phillip Kotler & Nancy Lee คือรูปแบบ อาสาสมัครช่วยเหลือชุมชน ที่เป็นการแสดงให้เห็นว่าอาสาสมัครกุ๊ยกัยได้มีการเสียสละเวลาของตนเองเพื่อช่วยเหลือสังคมอย่างแท้จริง

2. ที่มาของความหมายอาสาสมัครกุ๊ยกัยของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ ซึ่งปัจจุบันมีหน้าที่บริหารจัดการและควบคุมการดำเนินงานของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์และอาสาสมัครกุ๊ยกัยมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ พบว่าความหมายดังกล่าวมีที่มาจากผู้ที่บริหารสูงสุดของมูลนิธิและอาสาสมัครกุ๊ยกัยที่มีจิตสำนึกในการที่จะเป็นผู้ให้แก่สังคมและชุมชน โดยระลึกเสมอว่า อาสาสมัครกุ๊ยกัยมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ โดยไม่รังเกียจ มีความรัก สามัคคีต่อผู้ร่วมงาน ปฏิบัติตามข้อบังคับ และ กฎระเบียบในหน้าที่ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งร่วมทำกิจกรรมของมูลนิธิ ได้ทุกกรณี การปฏิบัติงานของอาสาสมัครกุ๊ยกัยจะปฏิบัติงานในเมื่อเกิดเหตุขึ้นในที่ใดไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ ทางมูลนิธิก็จะส่งอาสาสมัครกุ๊ยกัยไปยังที่เกิดเหตุทันที พร้อมทั้งช่วยเหลือผู้บาดเจ็บโดยการปฐมพยาบาลอย่างถูกวิธีตามที่ฝึกอบรมมาอย่างถูกต้อง มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐมใช้แผนการดำเนินงานตามแนวทางการเป็นอาสาสมัครกุ๊ยกัย ได้แก่ การช่วยเหลือสังคมโดยปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกุ๊ยกัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีหลักการของมูลนิธิฯ

3. แนวทางการปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกุ๊ยกัย มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ และอาสาสมัครกุ๊ยกัย มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม พบว่า แนวทางในการเป็นอาสาสมัครกุ๊ยกัย จะเกิดจากความสมัครใจของผู้ที่ทำ และทุกคนประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เป็นระเบียบวินัยของอาสาสมัครกุ๊ยกัยทุกคน หน้าที่ของอาสาสมัครกุ๊ยกัยมีหลายอย่างเช่น การออกตระเวนช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุในกรณีต่างๆ การเดินทางไปตามต่างจังหวัด ขนบ หรือถิ่นทุรกันดาร เพื่อนำข้าวของเครื่องใช้ และสิ่งของที่จำเป็นไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนทั้งนี้รวมถึงผู้ที่ประสบภัยทางธรรมชาติ ซึ่งการปลอมโยนผู้ที่เสียชีวิตจากสิ่งที่ได้พบเจอกันเป็นหน้าที่หนึ่งด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ก็ยังมีหน้าที่ ที่สำคัญอีกหลายอย่างที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถรวมถึงการขวนขวายหาความรู้ของอาสาสมัครกุ๊ยกัยเองด้วย สิ่งนั้นก็คือการช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ รวมถึงการกู้ภัยในรูปแบบต่างๆ การช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บและการกู้ภัยโดย "อาสาสมัครกุ๊ยกัย" มีความสำคัญมาก เพราะในความสำเร็จหรือในความผิดพลาดจากการตัดสินใจในการกระทำนั้น หมายถึง "ชีวิต" ดังนั้นความรู้ความเข้าใจบวกกับความสามารถและความกล้าที่จะช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในยามคับขันจึงมีความสำคัญมาก ทั้งนี้

อาสาสมัครกู้ภัยจำเป็นต้องมีความรู้ทางการแพทย์ไม่มากนักน้อย เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนทางด้านการกู้ภัยนั้นไม่ใช่ความรู้แล้วจะทำให้ทันที่ ทุกอย่างต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ ดังนั้นอาสาสมัครกู้ภัยที่สนใจในการกู้ภัยจึงจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือหาความรู้จากที่ ต่างๆเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง การกู้ภัยแยกออกมาได้หลายชนิด เช่น การดับเพลิง การโรยตัวจากที่สูงเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่อยู่ด้านล่างซึ่งยากที่จะเข้าถึง การกู้ภัยในอาคาร การตัด-ถ่างเพื่อนำผู้บาดเจ็บหรือผู้เสียชีวิตออกมาจากรถยนต์ซึ่งประสบอุบัติเหตุ เป็นต้น แล้วแต่ว่าจะเกิดเหตุการณ์แบบไหนขึ้นเมื่อไหร่ ดังนั้นอาสาสมัครกู้ภัยจึงต้องเตรียมพร้อมรับมือกับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ คือเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้นอาสาสมัครกู้ภัยจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ แต่อย่างไรก็ตามทั้งการช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บและการกู้ภัยก็จำเป็นต้องมีผู้รู้เฉพาะทางร่วมช่วยเหลือด้วยเช่นกันเพื่อความไม่ประมาทและกันการผิดพลาด นอกจากนี้ก็ยังมีช่วยเหลือประชาชนด้วยวิธีการอื่นๆ ตามแต่ปัญหาอีกด้วย เช่นการจับงูที่เข้าไปอยู่ในที่พักอาศัยเพื่อความปลอดภัยของผู้คนซึ่งก็ต้องอาศัยความรู้เช่นกัน

การปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยที่ดีนั้น ต้องเริ่มมาจากจิตใจของผู้ที่จะมาทำหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยเอง อาสาสมัครกู้ภัยเป็นผู้ซึ่งมีจิตใจที่อยากจะเป็นผู้ให้แก่สังคมและชุมชน การปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยจะพัฒนาขึ้นจากประสบการณ์จริงที่ได้ลงปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละครั้ง โดยอาสาสมัครกู้ภัยผู้เป็นอาสาสมัครรุ่นพี่จะถ่ายทอดวิธีการดำเนินงาน แนวคิดที่ดีให้แก่อาสาสมัครผู้เป็นรุ่นน้อง ทุกครั้งที่คนเจ็บปลอดภัยหรือประชาชนผู้เดือดร้อนได้รับความช่วยเหลือแก้ปัญหาความเดือดร้อนนั้นสำเร็จ และอาสาสมัครกู้ภัยได้รับคำกล่าวขอบคุณอาสาสมัครก็จะเกิดความรู้สึกดีๆ และเกิดแรงกำลังใจให้ทำหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยให้แก่สังคมและชุมชนต่อไปเรื่อยๆ อย่างมีความสุข ความเต็มใจ ประชาชนจะรู้สึกอุ่นใจที่ได้รับการช่วยเหลือจากอาสาสมัครกู้ภัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปฏิบัติหน้าที่อาสาสมัครกู้ภัยให้เกิดประสิทธิภาพนั้นอาสาสมัครกู้ภัยต้องมีแนวคิดที่ดีไปในแนวทางเดียวกัน ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอย่างเป็นหมู่คณะที่มีความสามัคคี มีความรัก มีความผูกพันในหน้าที่กู้ภัย มีแรงจูงใจในการทำงาน เป็นแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลเข้าร่วมทำกิจกรรมอาสาสมัครกู้ภัย ใ้แก่ ด้านการให้คุณค่าซึ่งกันและกัน ด้านการทำความเข้าใจเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ด้านหน้าที่การงานจัดสรรแบ่งเวลาเพื่อโอกาสในการทำงานช่วยเหลือสังคม ด้านการเข้าสังคมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ด้านการปกป้องตนเองเพื่อลดความรู้สึกผิดของตนเอง และด้านการสนองความต้องการของตนเพื่อสร้างความรู้สึกลึกซึ้งให้กับตนเอง โดยอาสาสมัครกู้ภัยรับรู้ถึงการช่วยเหลือจากบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน หัวหน้าและประชาชน ดังด้านต่อไปนี้ คือ การสนับสนุนจากครอบครัวให้ความช่วยเหลือในขณะที่อาสาสมัครปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม การสนับสนุนจากหัวหน้าจุด ช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานช่วยเหลือร่วมมือขณะปฏิบัติงาน และการสนับสนุนจากประชาชน ช่วยเหลือ ยอมรับ ซึ่งทำให้อาสาสมัครกู้ภัยรู้สึกว่าการเป็นอาสาสมัครกู้ภัยเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสังคม

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การให้ความหมาย ที่มาของความหมายและแนวทางในการเป็นอาสาสมัครกู้ภัยสามารถสรุปผลไว้ได้ดังนี้

ความหมายอาสาสมัครก๊วย คือ ผู้ที่มีความเสียสละ ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นเสมือนเป็นญาติของตน เป็นผู้ซึ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ และให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกด้วยความเสมอภาค โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ถือได้ว่าอาสาสมัครก๊วยเป็นกำลังสำคัญของสังคมในปัจจุบัน

ที่มาของความหมายอาสาสมัครก๊วยนั้น ถิ่นออกมาจากการกระทำของบุคคลผู้ซึ่งมีจิตใจแห่งการให้แก่งสังคมโดยให้ความช่วยเหลือด้วยความจริงใจโดยแท้จริง ในการเป็นอาสาสมัครก๊วยนั้นเริ่มจากการมีจิตใจที่ดีอยากช่วยเหลือสังคม มีแนวคิดที่ดีไปในทางเดียวกันกับทีมอาสาสมัครและปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการเป็นอาสาสมัครก๊วย มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง ได้กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมหลักของมูลนิธิ ที่มีการผนวกความคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมกับการวางแผนในการดำเนินงานได้อย่างกลมกลืน โดยการพัฒนาความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และสภาพแวดล้อมของเจ้าหน้าที่อาสาสมัคร และนำมาปรับใช้ สามารถสร้างประโยชน์สูงสุดต่อสังคม

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่เข้ามาสมัครเป็นอาสาสมัครก๊วยนั้น เป็นบุคคลที่มีใจอยากเป็นผู้ให้ด้วยตนเอง จึงมาสมัครเพื่อปฏิบัติหน้าที่การช่วยเหลือสังคมและชุมชน ทางมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นหน่วยงานที่คอยให้ความช่วยเหลือสังคม ในรูปแบบการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบอุบัติเหตุ ปัจจุบันมีสมาชิกอาสาสมัครก๊วยในหลักพัน โดยกลุ่มอาสาสมัครก๊วยกลุ่มนี้เข้ามาสมัครโดยตัวเอง ซึ่งทางมูลนิธิไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัคร แต่จะรับทุกคนที่มีความต้องการจะเป็นอาสาสมัครก๊วยและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้จริงในการเป็นสมาชิกอาสาสมัครก๊วย โดยจะจัดส่งผู้สมัครเข้าอบรมเบื้องต้นก่อน จากนั้นเมื่อผ่านหลักสูตรอบรมแล้วให้ลงปฏิบัติหน้าที่จริงโดยเรียนรู้เทคนิคจากอาสาสมัครก๊วยรุ่นพี่ นอกจากนี้ก็ยังมีความสำคัญอีกหลายอย่างที่ต่ออาศัยความรู้ความสามารถรวมถึงการชวนชวนหาความรู้ของอาสาสมัครก๊วยเองด้วย สิ่งนั้นก็คือการช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บ รวมถึงการก๊วยในรูปแบบต่างๆ เป็นไปตามแนวคิดของ Phillip Kotler & Nancy Lee (2005) คือ ที่เป็นการแสดงให้เห็นว่าอาสาสมัครก๊วยของมูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐมได้มีการเสียสละเวลาของตนเองเพื่อช่วยเหลือสังคมและสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พรสรวง เกาตะกู, 2550) ที่ว่า อาสาสมัครป้องกันภัยจะต้องมีการอบรมความรู้เบื้องต้นก่อนปฏิบัติงานจริง มีเป้าหมายหลักในการเป็นอาสาสมัครป้องกันภัย คือ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายแรงมากขึ้นมีหลักการทำงานร่วมกันกับสมาชิกอาสาสมัครคนอื่นๆ สมาชิกแต่ละคนจะมีคุณสมบัติแตกต่างกันกันไป แต่มีเพียงสิ่งเดียวที่เหมือนกัน คือ ความต้องการช่วยเหลือทุกคนที่ได้รับทุกข์จากเหตุการณ์ที่ไม่ประสงคให้เกิดขึ้น ให้มีชีวิตรอดปลอดภัย และไม่รู้สึกลำบากท้อทึงเมื่อยามประสบภัยอันตราย

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่อง การให้ความหมาย ที่มาของความหมายและแนวทางในการเป็นอาสาสมัครก๊วย มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านเดียวของมูลนิธิฯ เท่านั้น จึงทราบเพียงแต่ส่วนของภาพรวมของ มูลนิธิสุศาลานุเคราะห์ จังหวัดนครปฐม เท่านั้น การศึกษาค้นคว้าต่อไปควร จะศึกษาผลตอบรับจากประชาชนในสังคม มองกลุ่มอาสาสมัครก๊วยว่าอย่างไร เพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษา กลุ่มอาสาสมัครก๊วยจะได้นำไปพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ ตามความต้องการของสังคม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารควรนำผลการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมขยายไปทุกจุดงาน สร้างความตระหนักให้อาสาสมัครผู้เกี่ยวข้องถึงความสำคัญในการทำกิจกรรมการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผู้บริหารควรมีนโยบายในการตอบแทนด้วยการติดประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่อาสาสมัครผู้เกี่ยวข้องที่มีการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาขนาดของมูลนิธิต่างๆ ได้แก่ จำนวนปีที่ดำเนินงานมูลนิธิ ว่ามีผลต่อการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- เกศินี สราญฤทธิ์ชัย. “การรับรู้ชุมชนต่อการบริการผู้ป่วยฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ.” ขอนแก่น : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ, (2546).
- คมนา วัชรธานินทร. “ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาสาสมัครพัฒนาของนักศึกษามหาวิทยาลัย.” ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, (2546).
- จรรยา แก้วสาร. “พฤติกรรมกรช่วยเหลือผู้บาดเจ็บของอาสาสมัครกู้ภัยกรุงเทพมหานคร.” ปริญญา วท.ม. (สุศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (2549).
- ปาริชาติ แสงพานิช. การศึกษาเปรียบเทียบความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์และประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มแรงงานเด็กที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมทำกิจกรรมในสโมสรแรงงานเด็ก. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (2545).
- เมธาวี คงคาน้อย. (2554). “นโยบายและแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติงานของสภาวัฒนธรรมในประเทศไทย.” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่4, ฉบับที่ 1 (พฤษภาคม-สิงหาคม):623-644.
- วิทยา ขาดิปัญญาชัย. ระบบบริการแพทย์ฉุกเฉิน ในยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาอุบัติเหตุจราจร ศูนย์ อุบัติเหตุและวิกฤตบำบัด โรงพยาบาลขอนแก่น. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์, (2545).
- พรสวรรค์ เกาตะกู. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม.” ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาชุมชน). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2550).
- Denzin, อ้างถึงใน จตุพร จุ้ยใจงาม และ พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2556). “การให้ความหมาย รูปแบบ และกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม บริษัท ดีเอสแอล (ประเทศไทย).”
- วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 6, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 416.
- Kotler, Philip, & Lee, Nancy. (2005). Corporate social responsibility. New Jersey: John Wiley & Sons.